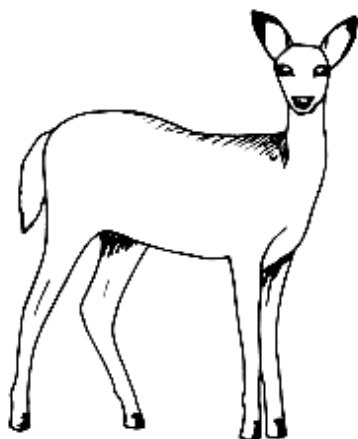


DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY



**Na dušičky vzpomínejme,
z očistce jim pomáhejme.
JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika



Nedávno jsem jel ze mše svaté. Poměrně v klidu, ale ne úplně pozorně, protože najednou se mi před autem objevila srnka. Drcl jsem do ní, ale přišlo mi, že se nic zvláštního nestalo. Srna odběhla a já jsem jel dál. U Přímětic mě to přece jen nedalo. Zastavil jsem a šel se podívat na auto. Zjistil jsem, že mi chybí SPZ. Tak jsem se vrátil a začal ji hledat. Poprchávalo a stmívalo se, ale nechtěl jsem to jen tak vzdát. Svítil jsem si mobilem a hledal a hledal. Asi po hodině už jsem to vzdal a jel pryč. Jak jsem se blížil k Příměticím, najednou se na silnici cosi zalesklo. Zastavil jsem a ejhle. Byla to moje

SPZ. Samozřejmě jsem z toho měl velkou radost a celou cestu domů jsem se smál, jak jsem ji marně hledal úplně jinde, než nakonec byla.

Napadá mě k tomu, že mnozí lidé marně hledají štěstí a nemohou ho nalézt, protože hledají špatně – v alkoholu, penězích, slávě, zábavě... Tam se štěstí neskryvá, proto ho tam také nemohou najít. Teprve až začnou hledat jinde, mohou ho najít.

Pán Ježíš nám v páté kapitole Matoušova evangelia radí, v čem spočívá pravé štěstí. Mluví tam o blahoslavených a blahoslavený je v překladu šťastný.

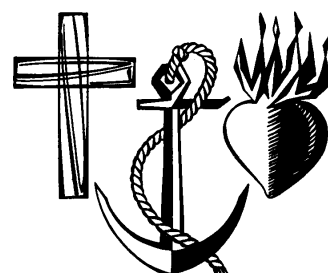
Šťastní jsou chudí v duchu, tedy ti, kdo se neženou za bohatstvím. Šťastní jsou plačící, protože oni budou potěšeni. Šťastní jsou tiší, ti, kteří neprosazují jen sami sebe. Šťastní jsou ti, kteří touží po spravedlnosti a ne ti, kteří se snaží zajistit si štěstí různými podvody. Šťastní jsou milosrdní – ti, kterým záleží na druhých a umí odpouštět. Šťastní jsou ti, kteří mají čisté srdce, protože jsou vnímaví pro dobro a tím i pro Boha. Šťastní jsou ti, kteří usilují o pokoj s druhými. Dokonce jsou šťastní i ti, kteří jsou pronásledováni pro spravedlnost, protože takovým patří Boží království.

1. 11. slavíme svátek Všech svatých. Svatí jsou ti, kteří blahoslavenství plně žili. Proto byli šťastní už zde na zemi a nyní jsou šťastní i v nebi.

Přeji vám, abyste své štěstí hledali tam, kde je lze nalézt. A abyste se při tom svém upřímném hledání setkali s Bohem, který je zdrojem veškerého štěstí.

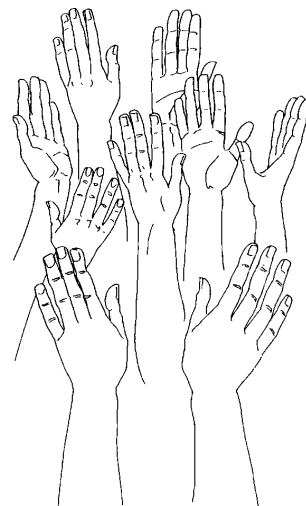
o. Nik

- ✓ Během prázdnin postavili naši spolupracovníci 2 kříže: první na vrcholu kopce Chotyně, kde kříž stával a druhý v obci Všechlapy, na místě zbořené kaple sv. Antonína
- ✓ V neděli 28. 7. navštívil Jeníkov apoštolský nuncius Jude Okolo
- ✓ Ve čtvrtek 29. 8. jsme se mohli zaposlouchat do renesančních louten pana Černého
- ✓ Druhou sobotu v měsíci říjnu se uskutečnila Moravská automobilová pouť do Jeníkova. Poutníci si jeli vyprosit milosti u Panny Marie Jeníkovské Matky Důvěry
- ✓ Děti rády jezdí na Moravu. Kromě táborů pořádaných pro ně přijely o prázdninách ještě na několik jiných akcí. Pár jich šlo i na velehradskou pouť



Modlíme se za duše v očistci

Ve čtvrtek 31. 10. mše sv. v Lahošti v 16 hodin a v pátek 1. 11. v 16,00 v Jeníkově v kapli sv. Anny. Po mši v Jeníkově (cca 16,45) půjdeme na hřbitov, kde se pomodlíme za všechny zesnulé. Svíčky s sebou.



Výroba adventních věnců

Srdečně zveme na faru do Jeníkova na výrobu adventních věnců, společné prožití adventní atmosféry a pobavení se u čaje a něčeho sladkého. Těšíme se na vás v sobotu 30. 11. od 16 hodin. Sebou si vezmete korpus na věnec, adventní svíčky a dekorace na věnec.

Mikuláš navštíví naši farnost ve čtvrtek 5. 12. v tyto časy:

Hudcov v 16 hodin (u hospody)

Lahošť v 16,30 (u kapličky)

Oldřichov v 18 hodin (před hospodou)

Jeníkov v 18,30 (kostel)

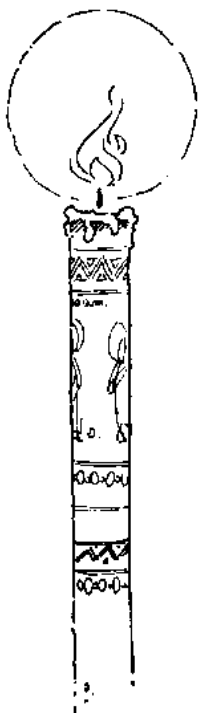
Děti ať si připraví básničku, písničku nebo modlitbu, aby byly odměněny balíčkem. Mikuláš se může trochu zpozdít, proto prosíme o počkání.

Jednou měsíčně se nyní scházíme na faře při tzv. **FARNÍ KAVÁRNĚ**. Na příjemné setkání se těšíme ve čtvrtek 7. 11. a ve čtvrtek 12. 12. vždy od 17 hodin. Neostýchejte se a přijďte.

Adventní koncerty v kostele

V sobotu 14. 12. v 17,00 tradiční adventní koncert s Duchcovským pěveckým sborem

V úterý 17. 12. v 17,00 koncert gospelového sboru.



V pondělí 16. 12. od 16 hodin zveme především děti na **vánoční setkání na faře**. Zahrajeme si nějaké hry, něco se dozvíme a můžeme se vzájemně obdarovat.

Modlitba za farnost Jeníkov a Zabušany

Jednou za měsíc se scházíme ke společné modlitbě za farnost Jeníkov a Zabušany ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově. Můžete se k nám přidat i vy, pokud chcete. Modlitba bude v listopadu v pondělí 4. 11. v 19,00 hodin. Na modlitbu v prosinci pak sledujete informaci na www.fatym.com.

Tříkrálová sbírka v Zabušanech

Začátkem roku bychom rádi opět udělali tříkrálovou sbírku v Zabušanech. Pokud by někdo z místních chtěl s touto sbírkou pomoci, pak je možné se přihlásit na tel. číslo 728501132 – Dana Tichá. Vítány jsou zejména děti, ale mohou i dospělí.

Na co jsou odpustky?

Každý člověk je hříšník. Hřích má dvojí rozměr: jednak tím kazíme naše přátelství s Bohem, a pak ještě s sebou nese konkrétní důsledky: např. slušný člověk se opije jako doga (zcela výjimečně), doma se pohádá s manželkou, vezme sekeru a rozmlátí skleník; celá ulice prožívá tuto událost a mluví se o ní. Když tento slušný člověk vystřízliví, tak chce danou věc řešit a postavit se k tomu čelem. Jako správný věřící jde ke sv. zpovědi a nejprve se usmíří s Bohem. Jenomže i poté, co se vrátí domů po svaté zpovědi je doma spoušť: skleník rozbitý, manželka natlakovaná (právem), teď už nejen po celé ulici, ale po širém okolí se mluví o tom, co navyváděl. Hřích před Bohem má sice odpuštěný, ale zůstal následek hříchu, říkáme tomu trest za hřích. Bude mu trvat dlouho, než se usmíří s manželkou, opraví skleník a snad alespoň trochu napraví svou reputaci před ostatními. A právě ty tresty za naše hříchy nám kazí kvalitu života zde, ale něco si budeme muset odčinit v očistci.



Odpustky jsou o tom, že se při nich tomu, kdo je získal, nebo pro koho je získal, odpouštějí ty tresty. Jinými slovy uzdravují následky hříchu. V praxi to funguje tak, že např. lidé, kteří si moc dobře pamatují, co navyváděl onen muž v alkoholovém opojení, najednou začnou vidět více jeho kladné stránky a pozvolna se buď částečně, nebo úplně zapomene, co spáchal. Podobně je tomu s tresty, které by si za to měl odpykat v očistci. Kdo tedy získá odpustky, dostává mimořádnou milost, díky které se zahlazují následky hříchů, odpouštějí se časné (myšleno pozemské) i věčné (myšleno očistcové) tresty.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci

- návštěva hřbitova a modlitby za duše v očistci v době od 1. do 8. listopadu
- sv. Přijímání v den, kdy chci získat odpustek
- sv. zpověď
- modlitba na úmysl Svatého otce
- nemít zalíbení v hříchu

V ČR je možné získat pro duše v očistci odpustky nejen v "dušičkovém týdnu", tj. od 1. do 8. 11., ale také v týdnu předcházejícím – od 25. 10. do 2. 11. Tato možnost je dána pro pouze ty, kdo se v týdnu po památce zesnulých na hřbitov z vážných důvodů nedostanou (kdo například na hroby svých blízkých cestují o prodlouženém víkendu). Těch, kdo na hřbitov mohou jít v obvyklém týdnu po dušičkách, se prodloužení termínu netýká.

o. Marek

Místo, kde bydlím

Jak vypadá? Je mi tu dobře? A kde je vlastně můj domov?

20 let jsem bydlel v Brně-Bystrci, odkud pocházím. Dům jsme měli kousek od kostela. Zahradou jsme sousedili s farou. Dnes je tam plot, dříve tam stávala farní zeď. Občas jsme se sestrou spávali na zahradě ve stanu. Jednu noc jsme tam chtěli spát a nakonec nespali. Když jsme další den přišli na zahradu, ležela zeď na stanu. Přes noc spadla. Tenkrát jsem to ještě tak moc nevnímal, dnes vidím, že nás té noci andělé strážní ochránili před zkázou.

Po revoluci přišla možnost dodělat si maturitu. Přihlásil jsem se na biskupské gymnázium, a protože jsem toužil duchovně růst, šel jsem na dva roky bydlet na Petrinum v Brně. Zažil jsem tam pěkné společenství a hojně jsem využíval možnost navštěvovat Pána v kapli.

Další rok jsem prožil v konviktu v Litoměřicích a zamiloval jsem si severní Čechy. Pak jsem se na 5 let přestěhoval do semináře v Olomouci, kde jsem se učil bohosloví. Po vysvěcení jsem prožil pěkný jáhenský rok v Ivančicích. Na kopci je tam kostel sv. Jakuba a řekl bych, že

je to takové pěkné mystické místo. Když jsem v sobě neměl klid, jestli mám být v červnu svěcen na kněze, zašel jsem se tam pomodlit a došel jsem k rozhodnutí, že si jáhenství ještě o rok prodloužím.

Přestěhoval jsem se na místo, kde jsem doteď – Vranov nad Dyjí. Není to přímo místo, kde bydlím, protože během měsíce svůj pobyt různě střídám (občas jsem v Olbramkostele, někdy ve Vratětině, několik dní v měsíci v Jeníkově), ale mám zde hlavní zázemí. Všechno jsou to místa, kde mohu vnímat Boží blízkost a setkávat se s dobrými lidmi.

Stejně jsou to místa, kde jenom přebýváme. Naše tělo jednou skončí na hřbitově, třeba tam, kde bydlíme, ale naše duše žije dál. Tak jako pečujeme o náš pozemský domov, měli bychom mnohem více pečovat o svoji duši. Místo, kde bydlíme, obýváme na krátký čas, ale je před námi věčnost. Místo, kde budeme bydlet navěky. Ježíš za nás zemřel, aby tím místem nebylo peklo, ale nebe. Buďme Jeho přáteli, aby nás do toho nebe jednou dovedl a modleme se, abychom neskončili v pekle.



VLIV KŘESŤANSTVÍ JE VĚTŠÍ, NEŽ SE NA PRVNÍ POHLED ZDÁ

Žijeme v křesťanské zemi

V souvislosti s mohutným přílivem muslimských migrantů do Evropy se častěji zmiňuje pojem křesťanská Evropa. Když se podíváme do kostelů anebo statistik, nezdá se, že by ta Evropa byla až tak křesťanská, přesto je náš svět křesťanstvím prosycen víc, než si na první pohled uvědomujeme. Rád bych zmínil alespoň některé z těchto skutečností.

Tak se na to podíváme...



Kostely promlouvají k srdci

Naše krajina – ty ladovské obrázky malebných vesniček – je posetá různými kostely. A kostely jsou přirozeným středem našich obcí a měst. Posteskl si jistý sektář: „Vy, křesťané to máte jednodušší, za vás evangelizují ty vaše kostely, které přitahují ty, kdo hledají duchovní hodnoty samovolně. To my musíme hledat své následovníky bez této staleté podpory.“ A skutečně to platí, protože jsem se již setkal s nejedním, který našel víru, díky tomu, že přišel do kostela, byť i jen na koncert.

Byl zde důvod pro jejich zbudování

Když byla řeč o kostelích, není možno zapomenout, že ke křesťanskému rázu naší krajiny patří i kapličky a kříže roztroušené nenápadně kolem silnic a cest, všude možně. Jsou to místa, která jsou zvláštním způsobem Bohu zasvěcená, a kde je možno i dnes si hodně vyprosít. To, že se na to trochu pozapomnělo, neznamená, že by jejich význam klesl. Většina z nich byla postavena s nějakým příběhem. Často to bylo spojeno s tím, že někdo zažil na tom místě nějakou osobní zkušenost s Bohem anebo že chtěl za něco

konkrétního Pánu Bohu poděkovat. Tu souvislost už dnes mnohdy ani neznáme, ale kdykoliv se podaří objevit, proč byl kříž či kaplička postavena, vždy je to hodně zajímavé, a svědčí to o víře našich předků, na kterou svým způsobem navazujeme i dnes. Vždyť i dnes se setkávám s tím, že někdo plní slib daný Bohu a po vyslyšení své prosby na poděkování Pánu Bohu něco takového staví.



Svátky na křesťanském základě

O tom, že žijeme v křesťanském prostředí, svědčí i hlavní svátky. Přestože mnozí je slaví již jen povrchně, aniž by tušili, z čeho vycházejí, tak křesťanský základ je víc než patrný. Mám na mysli např.: Vánoce, Velikonoce, dušičky, poutě, posvícení... I samotná neděle je dnem křesťanským – česky nám slovo neděle připomíná základní křesťanský požadavek: v neděli nedělej. Ještě zřetelnější je to v ruském jazyce, tam se pro neděli používá výraz Vovskresenie, což znamená vzkříšení, samozřejmě i v tomto případě jde o vzkříšení Ježíše Krista.



Svatí a jejich blízkost

Během celého roku nás provázejí svátky svatých. Nejenomže jsou nám připomínkou na ty, kteří svůj život prožili tak, že nám mohou být v křesťanském duchu vzorem, ale dodnes je s nimi spojeno i mnoho pranostik, které s jakousi samozřejmostí užíváme, např.: *Na svatého Jiří, vylézají ze země hadi a štíři. Na svatého Řehoře, vlašťovičky přes moře. Svatý Matouš svačinu zakous. Na svatého Václava každá padavka je zralá. Svatá Anna - chladno z rána...* Svatí nás provází víc než je na první pohled patrné. Jejich vyobrazení nalézáme všude možně a náš národ se v důležitých historických okamžicích sjednocuje kolem sochy sv. Václava na Václavském náměstí v Praze, které je mimochodem pojmenováno zase podle svěťce, a to podle tohoto sv. Václava.

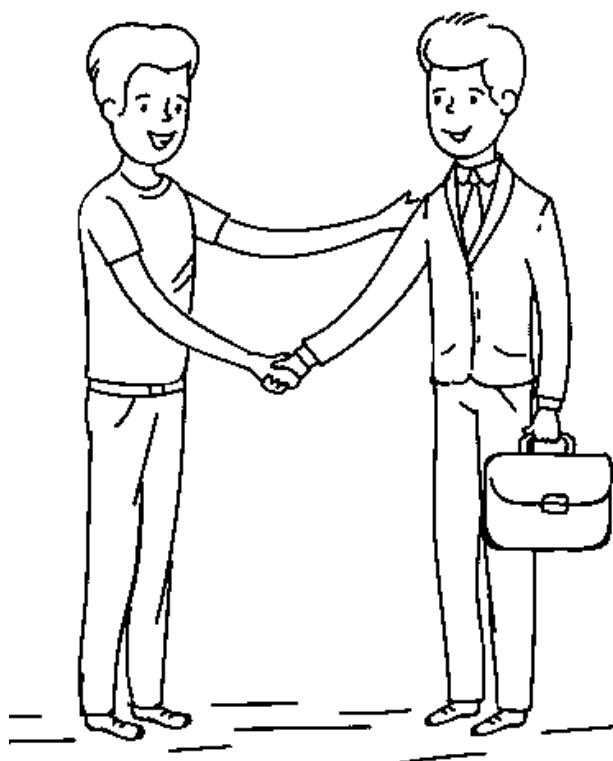


Už vás tato souvislost napadla?

Často právě různé názvy, které v sobě obsahují něco, co nám téměř dnes už nic neříká, vycházejí z křesťanských kořenů, např.: Olbramkostel – slyšíte už v tom názvu, že jde o vesnici s kostelem, jež patřil jistému vlastníkovi Wolframovi, který zde založil kostel a jméno obce se pak ze jména a kostela odvodilo? A tak je tomu v mnoha dalších případech. I v běžné mluvě se nezdálo by setkáváme s výrazy vycházejícími z nezpochybnitelně z křesťanského prostředí typu: *bude s tebou amen, přišel s křížkem po funuse, chceš být papežštější než papež.*

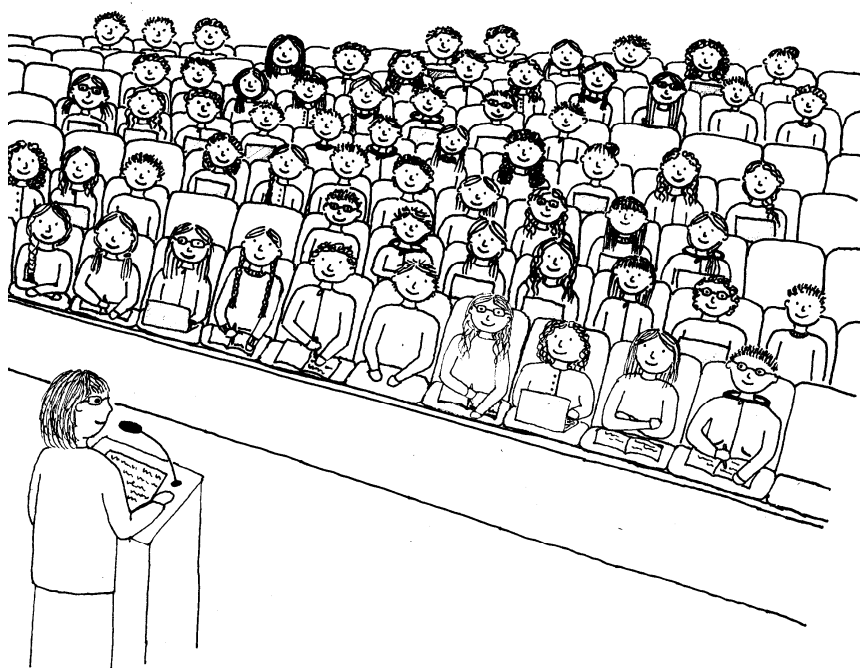
I pozdravy...

Ti, co se učí německy, nepřehlédnou např. pozdrav *Grüß Gott*, což v češtině znamená Pozdrav Bůh. Ale ani v našem jazyce není o tato tak často užívaná slova nouze. Např. horníci používají pozdrav *Zdař Bůh*, což je zkrácená modlitba - *ať Bůh dopřeje zdar*. Když pomínu i dnes užívané pozdrav *Pán Bůh*, což znamená *ať ti Pán Bůh dá zdraví* -, je zde na rozloučenou často pronášeno *s Bohem*, uctivěji *s Pánem Bohem* - dál buď *s Bohem*: buď pod jeho ochranou. Ale pozor, i takové zdánlivě neutrální dobré ráno, dobrý den, dobrý večer, jsou vlastně zkráceninou původního pozdravu: *Dej vám Pán Bůh dobré ráno, Dej vám Pán Bůh dobrý den, Dej vám Pán Bůh dobrý večer*. Často zmiňovaný námořnický pozdrav *Ahoj* je sloučenina začátečních písmen latinských výrazů: *Ad Honorem Jesu - ke cti Ježíše*. Když se takto zdraví dva při setkání, znamená to, ať je to naše setkání ke cti Ježíše k oslavě Boží a když se takto zdraví při rozloučení, znamená to, ať se ti dál daří žít ke cti Ježíše.



Bylo a je

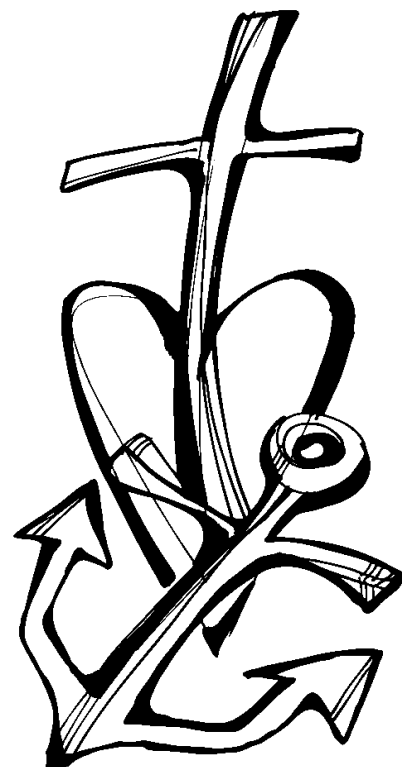
Vysokoškoláci, kteří studují literaturu nebo umění a samozřejmě i historii, se bez základních znalostí křesťanství naprosto neobejdou a byli by ve svém oboru jako



foťbalista s míčem v džungli. Nehledě na to, že celý systém vzdělanosti v našem prostředí zcela navazuje na školské kořeny, jež nastavili v našich oblastech řeholníci. Spousty klášterů typu Břevnov, Osek, Louka svědčí o tom, že křesťanství naše prostředí velmi ovlivnilo, a to nejen minulost. I dnes je po celé zemi rozseta řada mužských a ženských klášterů, které nadále, plní své nezastupitelné poslání v oblasti zdravotnictví, charity a vzdělanosti.

Naštěstí to díky křesťanským kořenům vidíme jinak

Někdy je zajímavé povšimnout si i toho, co se zde neděje, případně co dnes nikoho u nás ani nenapadne, protože naše prostředí je tak silně prosyceno vším, co vychází z křesťanských hodnot, že by to ani nebylo myslitelné ze strany těch největších ateistů. Uvědomil jsem si to letos začátkem září, když media přinesla zprávu z Afganistánu. Tam si připomněli třetí výročí, kdy ze země odešel poslední americký voják – ti tam do té doby udržovali do jisté míry určitý pořádek v našem slova smyslu. Tehdy v zemi přebral vládu Talibán. Dalo se předpokládat, jak se vše bude vyvíjet dál. A skutečně to tak je. Jedna z prvních změn byla, že do školy mohou děvčata chodit jen do dvanácti let – pak už ne. A další změny následovaly – vždy v tomto duchu. Teď při zmíněném výročí vyšlo další nařízení: ženy od nynějška už nesmí na veřejnosti ani zazpívat, ani promluvit – vůbec. Když uvážíme, z čeho všeho jsou takto vyraženy – nákupy, práce vyžadující komunikaci s lidmi... Ano jejich prostředí ještě nebylo dost ovlivněno křesťanstvím, které hlásá, že každý člověk má svou plnohodnotnou důstojnost – i postižený, i počatý a ještě nenarozený a samozřejmě i každá žena...



Kdo chce – může vidět

Bylo zde zmíněno jen několik na první pohled patrných křesťanských známek našeho prostředí. Kdo má otevřené oči a dokáže se tímto směrem zamýšlet, objeví mnohé další a navíc pokud se setkáváte s konkrétními lidmi a budou k vám otevřeni tak, jak se s tím setkávám já, mnozí dnes svědčí o své zkušenosti s Bohem, s modlitbou, se svatými. Jen ti, co nechtějí, jsou o tyto zkušenosti ochuzeni. Bůh je totiž nablízku každému, kdo jej upřímně hledá a církev je zde proto, aby napomohla osvědčenou cestou k věčnému cíli, tak jak jí to předal za úkol sám Boží Syn.

P. Marek Dunda



Od 20. 9. do 22. 9. se na faře v Jeníkově uskutečnil první víkend vaření pro holky z farnosti Jeníkov a okolí. Článek o tom, jak tento víkend proběhl, vyjde ve vánočním zpravodaji. Zatím přijměte pozvání na další vaření, abyste si to mohli vyzkoušet na vlastní kůži: Pokud jsi děvče a chodíš už do školy, potom se k nám můžeš připojit od pátku večer 15. 11. asi tak od 19,30 do neděle 17. 11. do 15,00. Nebo můžeš přijít v sobotu v 8,00 hodin přímo na faru v Jeníkově.

Ohlédnutím za jeníkovským táborem Stroj času

Cestu na tábor jsme si moc užili. Po příjezdu jsme měli večeři a šli se ubytovat. Protože jsme byli unaveni po náročné cestě, udělali jsme si hygienu a následoval spánek. Ráno jsme šli na mši svatou. Byla neděle. Po mši jsme posnídali a hráli různé hry. Začala celotáborová hra na téma stroj času. Strojem času jsme se dostali do minulosti. Po cestě se poztrácely některé součástky. Naším úkolem bylo je nalézt, abychom se mohli dostat zpátky. Během dne jsme hráli různé hry, za které jsme získávali poztrácené kousky stroje. Do pátku se nám podařilo všechny shromáždit. Díky tomu jsme mohli stroj času opět uvést do chodu a vrátit se zpět do současnosti. V pátek večer jsme se sešli na půdě, kde se posbírané kousky stroje času vrátili zpět, stroj se rozsvítil a začal opět fungovat. Tábor se mi líbil. Nejvíce to, že jsem se mohla seznámit s novými lidmi a zažila jsem hodně legrace.

(článek začala Natálka a dokončila Andrejka)



Tábor Vyvolení

Ráno kolem 9,00 jsme se sešli na nádraží v Jeníkově a hurá – tábor začíná. Cesta tam byla jako vždy nezapomenutelná. Jeníkovské děti ukazovaly, že bez nich by ta cesta nebyla tak zajímavá. Po náročné cestě jsme došli do tábora. Zatímco jsme čekali na auto s kuframa, dali jsme si večeři. Hurá, kufry dorazily a šlo se chystat na spánek. V neděli



nás čekala mše svatá. V mezičase jsme byli rozděleni do týmů, kde jsme si začali dělat úžasná trika. V pondělí jsme byli na přehradě. Každý den jsme něco nádherného prožívali – vranovská kašna, výborná lodička, scénky, stezka... Prostě jedním slovem jeníkovský tábor byl opět super a hurá za další rok.

Perla

TYNAF 2024

Poslední dny prázdnin si mohly děti z Jeníkova a okolí s námi na faře užít zábavu, zahrát různé hry a také se něco dozvědět.

Tématem bylo "skutky tělesného milosrdenství". Nejvíce jsme se věnovali skutku sytit hladové a dávat pít žíznivým. Děti se mohly zamyslet jak neplýtvat potravinami, jak zachránit co nejvíce vody přenášením. Také jsme hráli různé hry, vyráběli z korálků krokodýlky a absolvovali olympiádu v Lahošti. Mohli jsme prožít každý den mši svatou, pomodlili jsme se s ostatními farníky modlitbu za Jeníkov - růženec. Děkuji všem, kteří přišli. Nemohli jsme být tolik venku z důvodu velkých veder.

Katechetka Lucka

Diecézní turnaj ve fotbale v Litoměřicích



V sobotu ráno jsme se vydaly společně na fotbalový zápas, který se uskutečnil v Litoměřicích. Cesta vlakem nám rychle ubíhala. Poté, co jsme dojely na místo, zašly jsme na mši svatou do kostela Všech svatých. Společně s ostatními hráči, kteří se dostavili taktéž na mši svatou, jsme se hromadně přesunuli na fotbalové hřiště, kde se měl odehrávat celý program. Dohromady nás hrálo osm týmů, my jsme byly ale jediný dívčí oddíl. To nás vůbec neodradilo, protože jsme bojovaly, jak nejlépe jsme mohly. Všechny týmy se navzájem střídaly po dvaceti minutách. My jsme si

s holkami mohly vždy spočinout a spolu popovídat. Byla to sranda. Byly jsme jenom čtyři hráčky, takže nám pokaždé přidělili nějaké kluky. Šlo nám to hned lépe.

S holkama jsme si to užívaly. Vždy když jsme šly na hřiště, šly jsme do toho naplno. V polední čas nastalo občerstvení. To nám udělalo radost, jelikož jsme pilně běhaly. Po obědě nás už čekalo jen pár zápasů. Pak už jsme jenom čekaly na výsledky. Mezitím jsme hrály s kluky fotbal jen tak pro zábavu. Sára a Terežka se do toho pořádně obuly. Bylo vidět, že je to baví a že za tu chvíli se ten fotbal i trochu naučily. Co nás nejvíce ale trápilo, byla zima. Ale i tak nastalo naše vyhlásování výsledků a vítěze. Nastal ten čas okamžiku. My holky? Byly jsme šesté z osmi! I když jsme sice nevyhrály v turnaji ve fotbale, užily jsme si to. A být jediná dívčí skupina na tomto krásném místě? Myslím, že mohu být na holky jenom hrdá. A příští rok to bude jenom a jenom lepší. Někdy nezáleží na tom zvítězit, někdy je důležitější mít krásný vztah mezi svými blízkými a společně na sobě pracovat a potom se i dopracovat k cíli.

Dnešní den jsme si užily. I přesto že byl náročný, zvládly jsme to. Všechny jsme dojely v pořádku domů.

Prožila, aktivně hrála a sepsala Alča Heldesová

Silvestr a Nový rok na faře

Zveme vás ke společnému prožití Silvestra a Nového roku na faře v Jeníkově. Program začne už na Silvestra dopoledne, kdy plánujeme společný výlet a poté budeme pokračovat společným programem na faře v Jeníkově. Bližší informace budou ve vánočním zpravodaji, ale už nyní přinášíme tuto informaci, abyste se na to případně mohli připravit a zapsat si to do svých diářů.

A zase ty vtipy...



- „Tak jak vám, pane Novotný, zabraly ty prášky proti kašli?“
„Výtečně! Můj kašel se výrazně zlepšil. V noci už rozštěkám jen dva psy v ulici místo původních čtyř.“
- Do obchodu s náboženskými předměty vejde muž a ptá se prodavače: „Potřeboval bych kříž jako dárek pro přítele kněze na jeho novou faru...“ „Může být. Dáváte přednost nějaké značce?“ „Ne, ne... INRI bude stačit!“
- Policista se ptá řidičky: „Co jste dělala, když se ten strom vyřítil proti vašemu autu?“
„Hlasitě jsem zatroubila.“
- „Haló!“ křičí slečna na chodce. Když zastavil, ptá se: „Prosím vás, jdu na nádraží. Jdu dobře?“ Ne, trochu nakřivo.“
- Středověký mučící nástroj, který se zachoval dodnes – kostelní lavice
- Synek přijde ze školy a říká mamince:
„Mami, dneska jsme psali nejkratší písemku!“
„Jak to, nejkratší?“
„Jen jsem začal, už jsem byl v koncích.“
- Ve vlaku se ptá holčička:
„Maminko, jak se jmenovala stanice, z které jsme právě vyjeli?“
„Nevím a nezlob, vidíš přece, že čtu!“
„To je škoda, brácha nám vystoupil.“
- Pan Kohn si v novinách přečetl oznámení, že umřel. Rozčílil se a volá svému právníkovi: „Okamžitě učiňte nápravu a žádejte od novin omluvu!“ „Ale jistě pane Kohn, hned to zařídím.“ Dlouhá pauza. „A pane Kohn, odkud vlastně voláte???“



Dušíčkovy farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richtermem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2024 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2024. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300